

Dreisziger Ferenc (1863-1915)

Dreisziger Ferenc (Baja, Bács-Bodrog m. 1863. október 30. – Kalocsa, 1915. június 3.) tanítóképezdei tanár, pedagógiai szakíró. 1900-ban került Kalocsára, a tanítóképző intézetben a pedagógiát tanította. 1882-től kezdett foglalkozni szépirodalommal, de 1885-től teljes figyelme a pedagógia felé fordul. Már tanítókodása idején is foglalkozott elméleti kérdésekkel, 1885-től pedagógiai cikkei jelentek meg. **Kalocsai működése alatt teljesedett ki pedagógiai munkássága. Elsősorban az elemi iskolai oktatás módszertanával foglalkozott. A német Herbart pedagógia nézeteit vallotta. Azokat igyekezett az elemi iskolai oktatás és nevelés szolgálatába állítani. Szerepe volt a katolikus tanítóképzőkben folyó oktatás korszerűsítésében Több tankönyvet írt az elemi és a gazdasági ismétlő iskolák számára, a tanítóképző intézeteknek pedig módszertani könyveket írt. Tagja volt a Szent István Társulat tudományos és irodalmi osztályának, az Országos Közoktatási Tanácsnak és a Tanítóképző Tanárok Egyesületének. Titkára volt a Katolikus Tanügyi Tanácsnak, és több éven keresztül volt világi elnöke a Kalocsavidéki Tanítóegyesületnek. Alapítója és szerkesztője volt a Kalocsán 1911 és 1915 között havonta megjelenő *Népoktatás* című pedagógiai folyóiratnak, melyet a Kalocsavidéki Tanítóegyesület adott ki. A folyóiratban számos cikke is megjelent. A folyóiratban *df* betűjelet használta cikkei szignójaként. Halálával a folyóirat is megszűnt. 1914 februárjától haláláig betegsége akadályozta a tanításban. Szívbetegségben hunyt el. Sírja a kalocsai temetőben található. **Pedagógiai munkásságáért a pápa a „Pro Ecclesia et Pontifice” érdemkereszttel tüntette ki.****